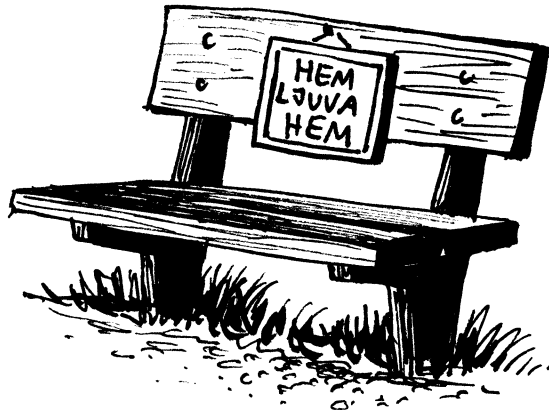

JOAKIM LINDENGREN

ETT ANSTÖTTLIGT LIV

2

optimal

ETT ANSTÖTLIGT LIV 2

© 2010 Optimal Press och Joakim Lindengren

Omslagsillustrationer Joakim Lindengren

Grafisk formgivning Nicolas Krizan

Scanning seriesidor Jakob Mårtensson

Första upplagan, december 2010

ISBN 978-91-85951-22-2

Optimal Press, Box 2408, 403 16 Göteborg

info@optimalpress.com

www.optimalpress.com

Jag stötte ihop med serietecknaren Joakim Lindengren för snart tio år sedan. Vi var några som hade startat en tidning för hemlösa och vi behövde lite skoj. Inte för att vi hade särskilt tråkigt. Det fanns tusentals människor i den här stan som inte hade någonstans att bo, och följaktligen fanns det massor att göra och skriva. Men det var rätt tunga grejer, och vi var lite rädda att det kunde bli väl mycket elände även för våra luttrade läsare.

Det måste vara lite skoj också, sa vi. Men inte nåt sånt där fjäsk. Inga kändisar på omslaget eller annat ljug. Faktum skulle vara lika ärlig som en käftsmäll. Våra hemlösa försäljare skulle vara stolta över det de sålde, de skulle känna igen sig i innehållet.

Herr Lindengren bjöd hem oss på en kopp kaffe. Han gillade konceptet, tände sin pipa och skrockade något om en tjackpundare han hittat på en gång som hette Percy. Det verkade lovande – tydligen hade även han ett par missanpassade figurer liggande i skrivbordslådan som han inte riktigt visste vart de hörde hemma. Vips hade de fått en mening med livet. Faktum hade fått en egen serie.

De andra fanns ju därute.

Skrubbe-far, Hippie-Gunnar och Gillis är idag institutioner i Faktum, nästan lika verkliga som Faktumförsäljarna själva, som idag har blivit ett normalt inslag i gatubilden. Folk känner igen dem, stannar till och pratar en stund, får med sig en tidning och kanske en påminnelse om att även direktören för Götabanken en vacker dag kan stå där och sälja Faktum. För så är det. De hemlösa i Göteborg är ju inte så värst annorlunda andra göteborgare, de har bara drabbats av lite fler katastrofer. Har man väl trillat igenom systemet kan man bli kvar därute i årtionden.

I dagarna lämnar Faktum nummer 100 tryckeriet, Joakims serie har samlat ihop sig till sitt andra album, och tidningen behövs tyvärr mer än någonsin. Med åren har vi på redaktionen också fått några lektioner i konsten att överleva, både när det gäller att driva en oberoende tidning med små medel, och att försöka skildra den sorts sociala nöd som hemlöshet innebär. Det är inte alltid en jättemunter sysselsättning, men det är som det är. Vi flabbar mycket på Faktum, för som George Orwell sa, »Varje skämt är en liten revolution«. Det handlar om ren överlevnad.

Därför skulle jag vilja bli lite högtidlig och säga så här: just nu håller du i ett av Sveriges viktigaste seriealbum. Så ser jag det. Att tusentals människor i det här landet fortfarande saknar ett eget hem är verkligen ett anstötligt Faktum. Men utan galghumorn hade det varit hopplöst.

PER ADOLFSSON, REDAKTÖR OCH GRUNDARE AV TIDNINGEN FAKTUM

Skrubbe-fars första framträdande i Kapten Stofil-avsnittet »Vara eller inte vara«

